

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu J. Aleny Priecelovej a členov senátu J. Zuzany Ďurišovej a J. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **J. J. B.**, advokát, R. X., P., správca konkurznej podstaty úpadcu P. D. B. v konkurze, B., zast. J. A. F., advokát, M. X., 949 01 Nitra, proti žalovanému: **T. s.r.o.**, V. X., X., zast. J. V. A., advokát, R. X., P.O.Box X., X. Bratislava I, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Cbi 34/04-44 zo dňa 16. novembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Cbi 34/04-44 zo dňa 16. novembra 2005 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 3000 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2010 vedenom Katastrálnym úradom v Trnave, Správa katastra Trnava pre k.ú. B., obec B., a to stavby:

- zásobníky tekutých hnojív na parc. č. X.

- prevádzková budova – vodáreň na parc. č. X.
- stanica PHM na parc. č. X.
- prevádzková budova – dielňa na parc. č. X.
- dielňa a hala na parc. č. X.
- administratívna budova na parc. č. X.

sú vo vlastníctve úpadcu P. D. B. a patria do konkurznej podstaty. Zároveň uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. 2010 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení sa konštatuje, že na majetok dlžníka P. D. B. bol vyhlásený konkurz – uznesením č. k. 3K 69/00 zo dňa 9.6.2003. Dňa 26.6.2002 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného – N. – O. Trnava. Dňa 2.X..2003 súdny exekútor Ing. Bc. R. L. udelil pri dražbe nehnuteľností príklep vydražiteľovi – žalovanému. Okresný súd v Trnave schválil uznesením zo dňa 11.6.2003, t.j. dva dni po vyhlásení konkurzu č. k. 24 Er 1953/02, Ex 149/2002 príklep udelený dňa 2.X..2003 súdnym exekútorom.

Súd pri posudzovaní oprávnenosti nároku zisťoval, či na určenie vlastníckeho práva má žalobca naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Naliehavosť právneho záujmu žalobcu je v tom, že bez takéhoto určenia je ohrozené jeho vlastnícke právo a právo speňažovať majetok patriaci do konkurznej podstaty, pričom podľa § 8 ods. 2 ZKV je správca konkurznej podstaty povinný postupovať pri spravovaní majetku patriaceho do konkurznej podstaty s odbornou starostlivosťou.

Podľa § 70b ods. 1 ZKV účinného od 1.8.2000 sa konania začaté pred jeho účinnosťou dokončia podľa doterajších predpisov, a preto súd aplikoval na daný prípad ZKV účinný do 31.7.2000.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV, iné konania, než uvedené v písmene c/, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, pre pohľadávku proti podstate nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty. Exekučné konania sa prerušuje ex lege dňom vyhlásenia konkurzu a je irelevantné, v ktorej fáze sa exekučné konanie nachádza. K speňaženiu majetku v rámci

exekúcie nemôže dôjsť po vyhlásení konkurzu, pretože toto konanie sa po vyhlásení konkurzu prerušuje. Posledným dňom, kedy je možné právom vykonať exekúciu na majetok úpadcu je len deň pred vyhlásením konkurzu. Výťažok z dražby by patril do konkurznej podstaty len vtedy, keby v exekučnom konaní došlo k speňaženiu majetku.

V zmysle § 150 ods. 2 Exekučného poriadku, vydražiteľ môže nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby len za predpokladov schválenia udeleného príklepu súdom a v tomto prípade k takémuto schváleniu, vzhľadom na vyhlásenie konkurzu, nemohlo dôjsť, žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v súlade so zákonom. Exekúcia predajom nehnuteľností nie je skončená schválením príklepu, ale až schválením rozvrhu z dražby nehnuteľnosti a následným zaplatením najvyššieho podania a poukázanie príkazných súm oprávneným osobám. Preto je otázka prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa irelevantná.

Súd dospel k záveru, že úkon Okresného súdu v Trnave, a to schválenie príklepu uznesením zo dňa 11.6.2003, po vyhlásení konkurzu je právne neúčinný z dôvodu existencie prekážky prerušenia exekučného konania, a ako taký nemôže spôsobiť žiadne relevantné následky. Preto bolo žalobe vyhovieť. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O.s.p. Namietá aktívnu legitimáciu žalobcu. Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu boli vydražené na dražbe dňa 2.X..2003, vlastnícke právo k nim prešlo na žalovaného spätne ku dňu udelenia príklepu, teda v čase vyhlásenia konkurzu už tieto nehnuteľnosti nepatrili do konkurznej podstaty a patril do nej výťažok z dražby. K speňaženiu majetku došlo v rámci exekúcie udelením príklepu, voči ktorému nikto nevzniesol námietky. Rozhodnutie súdu o schválení príklepu má iba procesný charakter, povahu procesného potvrdenia postupu súdneho exekútora. ZKV túto situáciu rieši explicitne v ust. § 14a, z ktorého jednoznačne vyplýva, že do konkurznej podstaty patrí výťažok z dražby a nie samotná nehnuteľnosť. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že k speňaženiu majetku v exekúcii dochádza až schválením rozvrhu z dražby a následným zaplatením vyššieho podania a poukázaním súm oprávneným osobám. Takýto výklad pojmu „speňaženie majetku“ nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona. Žalovaný je toho názoru, že výklad ust. § 14a ZKV je potrebné robiť v spojitosti s ust. § 14 ZKV. Obe

ustanovenia platili v čase, kedy bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Ak by sa aj vychádzalo z ustanovení § 14 ZKV v znení platnom do 31.7.2000, táto situácia je riešená v odseku 1 písm. c/ druhá veta, podľa ktorej sa stáva súčasťou podstaty výťažok zo speňazenia dlžníkovho majetku, pokiaľ nebol vydaný oprávnenému. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V danom prípade sa žalobca môže domáhať plnenia od súdneho exekútora. Súd nesprávne dospel k záveru, že uznesenie Okresného súdu v Trnave zo dňa 11.6.2003 je právne neúčinné z dôvodu existencie prekážky prerušenia exekučného konania. Ust. § 14 ZKV však neobsahuje žiadne ustanovenie o právnej neúčinnosti. Súd nemôže v zmysle § 134 O.s.p. ignorovať existenciu právoplatného rozhodnutia iného súdu, pretože o takejto verejnej listine platí domnienka jej pravosti a pravdivosti, pokiaľ nie je dokázaný opak. Skutočnosť, že súd schválil príklep, uznesenie sa stalo právoplatné, a následným vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu nemá žiadny vplyv na nastúpenie účinkov prechodu vlastníckeho práva a nemôže byť na škodu vydražiteľa. Podľa § 61 Exekučného poriadku, navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Taktiež považuje rozhodnutie ohľadne uloženia o povinnosti vypratania nehnuteľností za predčasné a neodôvodnené. Žalobca nie je vlastníkom ani nositeľom práva hospodárenia k nehnuteľnostiam, ktorých vypratanie navrhol. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žaloba sa zamietne v celom rozsahu ako nedôvodná.

Žalobca podal písomné vyjadrenie k odvolaniu a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V danom prípade došlo k súbehu exekučného konania a konkurzného konania a podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV účinného do 31.7.2000 sa iné konania, než uvedené v písm. c/, ktorých výsledok môže byť nárokom proti podstate sa prerušujú. Pod pojmom „iné konania“ treba rozumieť všetky ďalšie súdne konania, v ktorých je úpadca účastníkom, vrátane exekučného konania. Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV možno v konkrétnom konaní uplatniť len za predpokladu, že v príslušnom exekučnom konaní došlo k speňazeniu majetku povinného. Proces speňazovania je úspešne zavŕšený až právoplatným schválením príklepu príslušným súdom, k čomu v predmetnej exekúcii nedošlo z dôvodu jej prerušenia ex lege – vyhlásením konkurzu. Keďže nedošlo k speňazeniu majetku povinného, nemohol vydražiteľ – žalovaný za žiadnych okolností platne nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa § 214 ods. 1 O.s.p.

Predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných na L. vedenom na Katastrálnom úrade v Trnave, Katastrálne územie B., a to stavby:

- zásobníky tekutých hnojív na parc. č. X.
- prevádzková budova – vodáreň na parc. č. X.
- stanica PHM na parc. č. X.
- prevádzková budova – dielňa na parc. č. X.
- dielňa a hala na parc. č. X.
- administratívna budova na parc. č. X.

s tým, že patria do konkurznej podstaty úpadcu P. D. B..

Na majetok dlžníka P. D. B. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 69/00 zo dňa 9.6.2003 vyhlásený konkurz. Dňa 26.6.2002 začalo exekučné konanie v neprospech povinného – úpadcu na vymoženie peňažného plnenia – pohľadávky vo výške 661 726 Sk s prísl. Exekúcia č. 149/2002 bola vykonaná predajom – dražbou predmetných nehnuteľností patriacich povinnému.

Podľa § 146 zák. č. 233/1995 Z.z. v znení zmien a doplnení (ďalej Exekučný poriadok) bol udelený príklep vydražiteľnosti – žalovanému dňa 2.X..2003, o čom bola spísaná zápisnica (č.l. X.). Okresný súd v Trnave uznesením sp. zn. 24 Ex 1953/02, Ex 149/02 zo dňa 11.6.2003 príklep podľa § 148 Exek. poriadku schválil (č.l. 8).

Konkurzné konanie bolo začaté dňa 21.3.2000, a preto je potrebné s poukazom na prechodné ustanovenia § 70b ods. 1 zák. č. 238/2000 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/91 Zb., aplikovať ustanovenia ZKV v znení účinnom do 31.7.2000.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV, iné konania, než uvedené pod písmenom c/, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú. V týchto konaniach sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Úpadca môže tento návrh podať len vtedy, ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28). Ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní prerušených podľa písm. d/ speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate.

Z obsahu spisu a doložených písomných dôkazov je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 26.6.2002, k predaju nehnuteľností dražbou a udelenie príklepu vydražiteľovi exekútorom došlo dňa 2.X..2003, t.j. pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného. Vydražiteľ v zmysle § 150 ods. 2 Exek. poriadku zaplatil najvyššie podanie, jedná sa o zaplatenie sumy 770 000 Sk, za ktorú sa nehnuteľnosti vydražili. Exekučný súd schválil príklep uznesením zo dňa 11.6.2003 podľa § 148 ods. 1 Exekučného poriadku. Toto uznesenie je listinou osvedčujúcou nadobudnutie vlastníckeho práva, voči ktorému nie je odvolanie prípustné. Vlastnícke právo prechádza dňom udelenia príklepu z povinného na vydražiteľa a povinný stráca právo držby veci (§ 150 ods. 1 Exek. poriadku) a nemôže už nakladať s nehnuteľnosťami ako s majetkom patriacim povinnému. Exekučný súd príklep schvaľuje spätne ku dňu jeho udelenia, a preto je nesprávne tvrdenie súdu prvého stupňa, že vydražiteľ môže nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby až rozhodnutím súdu a z dôvodu existencie prekážky prerušenia predmetného exekučného konania (vyhlásenia konkurzu) je preto otázka prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa irelevantná. Bolo preukázané písomným oznámením exekútora z 30.6.2003, že do dňa vyhlásenia konkurzu nebol oprávnenému vydaný výťažok z dražby nehnuteľností a v súlade s ust. § 36 ods. 6 Exek. poriadku, exekútor vyplatil správcovi podstaty úpadcu vymoženú pohľadávku.

Uvedenú skutočnosť žalobca bez výhrad potvrdil v rámci odvolacieho konania. Výťažok sa preto stal súčasťou podstaty v zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ druhá veta ZKV, a nie nehnuteľnosti, ktorých určenia vlastníctva sa žalobca domáha. Vlastníkom predmetných nehnuteľností sa stal v zmysle vykonanej exekúcie do vyhlásenia konkurzu vydražiteľ – žalovaný, čoho dôkazom je aj list vlastníctva č. 2010 (č.l. 9).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto napadnutý rozsudok podľa § 213 ods. 2 a § 220 O.s.p. zmenil a žalobu zamietol.

V priebehu odvolacieho konania žalovaný oznámil, že došlo k zmene účastníka konania. Spoločnosť T. s.r.o. so sídlom Šaľa, V. X., IČO: X., sa s účinnosťou od 1.1.2006 stala univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti – T. R. D. s.r.o. D., ktorá bola zrušená bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou (výpis z obchodného registra Okresného súdu v Trnave odd. Sro vložka 1663/T (č.l. 59). Odvolací súd preto v konaní pokračoval s právnym nástupcom pôvodného žalovaného.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. Úspešnému žalovanému priznal trovy konania v sume 3000 Sk – súdny poplatok za podané odvolanie. Keďže si právny zástupca žalovaného nevyčíslil trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa, ani pred odvolacím súdom, neboli mu preto priznané s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12.. marca 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: